

ת"פ 48849/10/21 - מדינת ישראל נגד יבגני קוליקוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 48849-10-21 מדינת ישראל נ' קוליקוב

לפני כבוד השופט הבכיר שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ספיר יגר-שחף
נגד
הנאשם: יבגני קוליקוב
ע"י ב"כ עו"ד רעות קורוליק

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמות לעניין הטיעונים לעונש - בביצוע עבירה של **החזקת סכין שלא כדין**, לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען כי ביום 22.02.2020, בשעה 01:45 לערך, נכנס הנאשם לקיוסק שנמצא בסמוך למועדון ברחוב בן גוריון בבת ים, כאשר הוא אחוז בסכין וברולר של צבע. בנסיבות אלה, כך נטען עוד בכתב האישום, הנאשם החזיק בסכין מחוץ לתחום ביתו או חצירו, שלא כדין.
3. לאחר מספר דיונים מקדמיים הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן האמור. במסגרת תיקוני כתב האישום הושמטו כמה וכמה עובדות מחמירות מהותיות, שהופיעו בכתב האישום המקורי, אך הוראת החיקוק נותרה כמות-שהיא. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירה שבה הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל.
4. הצדדים עתרו במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם הטיעונים לעונש, אך בד בבד הודיעה המאשימה כי עמדתה היא להטלת עונש של מאסר בפועל, לצד רכיבים נלווים (בפרוטוקול, עמ' 5 שורה 12 ואילך), ללא כל התחייבות להמלצות התסקיר. בית המשפט נעתר לבקשה והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן, תוך שצוין כי אין בהחלטה משום קביעה כלשהי באשר לעונש הראוי במקרה זה (שם, עמ' 6 שורה 22 ואילך).

ב. עיקרי תסקיר שירות המבחן:

5. תסקיר שירות המבחן (מיום 26.02.2023) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1983 (בן 40 שנים כיום), רווק המתגורר בגפו בבית שמש ומזה כשנה וחצי עובד כנגר. הנאשם עלה

ארצה מרוסיה בגיל 13 וחווה קשיי קליטה, הסתגלות והשתלבות משמעותיים. בגיל 14 החל הנאשם לעבוד בעבודות מזדמנות בתחום המסעדות, אך זאת על מנת לממן סמים מסוכנים אותם החל לצרוך. בתחילה צרך הנאשם אלכוהול וסמים מסוג קנבוס, על רקע חברתי, אך בהמשך החל להשתמש גם בסמים קשים, לדבריו כחלק מהתמודדות עם קשיי הקליטה והמצב בביתו.

6. בשנת 2007 הורשע הנאשם בביצוע עבירת הריגה ונדון ל-15 שנות מאסר בפועל. בחודש פברואר 2018 השתחרר הנאשם ברישיון, אך חזר לצרוך סמים ואלכוהול ובשנת 2020 השתלב בקהילה טיפולית ובהמשך בהוסטל. הנאשם עדיין נמצא בתנאי רישיון כיום, לאחר שתקופת הרישיון הוארכה על ידי ועדת השחרורים עד לשנת 2024, והוא מפוקח באמצעות הרשות לשיקום האסיר.

7. אשר לעבירה מושא כתב האישום המתוקן נטל הנאשם אחריות על ביצועה. הנאשם הביע צער וחרטה כנה על התנהלותו, לצד הבעת תחושות תסכול וחוסר אונים שחווה באשר למצבו ההתמכרותי ולאורח החיים הבעייתי והשולי. במסגרת הכנת התסקיר קיבל שירות המבחן מידע מהקהילה הטיפולית בה שולב בזמנו הנאשם, וכן מההוסטל ומגורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות בבית שמש, שם מטופל הנאשם כיום. יובהר, כי לאחר סיום התכנית הטיפולית בהוסטל (בבית שמש) החליט הנאשם להעביר את מרכז חייו לשם ואף שכר שם דירה.

8. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במסגרת משפחתית מורכבת והתמודד עם קשיי הסתגלות משמעותיים במישורי חייו השונים, אשר עמדו ברקע התחברותו לחברה השולית ולחשיפה לחומרים ממכרים, החל מגיל צעיר. להערכת השירות, הנאשם מאופיין בדפוסים אישיותיים אימפולסיביים, הימנעותיים, תלתיים ובלתי מווסתים, כאשר מגיל צעיר ניהל הנאשם אורח חיים שולי והתמכרותי וחזר והסתבך עם החוק. עם זאת ציין שירות המבחן לטובה את השינויים שערך הנאשם בחייו בשנים האחרונות. יתר על כן, נוכח שיתוף הפעולה של הנאשם בקשר הטיפולי מזה תקופה ממושכת, כמו גם העובדה שבשלוש השנים שכבר עברו מאז ביצוע העבירה לא שב הנאשם והסתבך בפלילים, העריך שירות המבחן כי הנאשם הוא בעל יכולת לגלות אחריות והתמדה בהליך השיקומי ובעריכת שינוי חיובי בחייו.

9. שירות המבחן הדגיש במסקנותיו את חשיבות סיום ההליך הטיפולי בעניינו של הנאשם, במלואו, תוך ציון התרשמותו כי השתתפות עונש של מאסר בפועל, אם גם לנשיאה בדרך של עבודות שירות, עלולה להוביל לרגרסיה במצבו הרגשי והתפקודי של הנאשם ואף לקטוע את הליך השיקום בו החל. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן להסתפק בענישה חינוכית-שיקומית תוך הטלת צו מבחן לתקופה של שנה, שבמהלכה ימשיך הנאשם להשתתף בתכנית הטיפולית שנבנתה עבורו ביחידה להתמכרויות בבית שמש.

ג. עיקר הראיות לקביעת העונש:

10. מטעם המאשימה הוגשו, כראיות לקביעת העונש, תדפיס המידע הפלילי של הנאשם (סומן ע/1), ותצלום הסכין (סומן ע/2). כעולה מהתדפיס ע/1 לנאשם, בן 40 שנים כיום, ארבע הרשעות קודמות ורישום אחד ללא הרשעה. שלוש הרשעותיו הקודמות האחרונות של הנאשם הן משנת 2007, שאחת מהן היא בגין עבירת הריגה שבוצעה בשנת 2005. כעולה מהתצלום ע/2, הסכין מושא העבירה, בה החזיק הנאשם, היא סכין גדולה בעלת להב משונן.

11. מטעם ההגנה הוגשו שני פרוטוקולי דיון והחלטה של ועדת השחרורים, עם מסמכים נלווים. הפרוטוקול הראשון, מיום 22.04.2021 (סומן ס/1, על צרופותיו), עניינו בבקשת המדינה להפקעת

רישיון האסיר של הנאשם. ועדת השחרורים דחתה את הבקשה, נוכח השיפור המתמיד בתפקוד הנאשם ובאופן התנהלותו, תוך שבהסכמת הנאשם ולמעשה לבקשתו הורתה על הארכת תקופת הרישיון. הפרוטוקול השני, מיום 07.02.2023 (סומן 2/ס), על צרופותיו), עניינו בבקשת הנאשם להקלה בתנאי הרישיון. ועדת השחרורים החליטה להקל בתנאי הרישיון של הנאשם, לאחר שציינה כי הוא ממלא אחר תנאי השחרור כהלכתם.

עיקר טיעוני הצדדים:

ד.

12. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי לא מדובר בתיק החזקת סכין "רגיל" אלא במקרה של החזקת סכין גדולה - להבדיל מסכין קטנה, אולר או לדרמן. עוד הדגישה ב"כ המאשימה כי במקרה דנא החזיק הנאשם בסכין, בידו, והתייחסה לנסיבות נוספות - שנמחקו במסגרת כתב האישום המתוקן וממילא אין מקום להתייחסות אליהן כאן.
13. ב"כ המאשימה עמדה על הערך החברתי שנפגע כתולדה מביצוע העבירה, דהיינו ההגנה על שלום הציבור וביטחונו. ב"כ המאשימה טענה כי במקרה דנא מדובר בפגיעה ניכרת בערכים המוגנים נוכח פוטנציאל הנזק החמור הטמון בביצוע העבירה, העלולה להביא בהמשך הדרך לתוצאות קטלניות. בהקשר זה שבה התובעת והדגישה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, הכולל כאמור הרשעה בעבירת ההריגה.
14. אשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה רבה ומחמירה, בכמה מקרים שבהם לעבירה של החזקת סכין נלוו גם עבירות נוספות, כך שלעיתים קשה להפריד בין הדבקים. כך ברע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.01.2015), שם נדחתה בקשת רשות ערעור במקרה בו קבע בית משפט השלום מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל, אך דובר במתחם שנקבע כחלק מקביעת מתחם משולב עם עבירות סמים. כך גם לגבי ההפניה לת"פ (שלום ב"ש) 28736-03-20 מדינת ישראל נ' אבו מנסי (23.10.2022), שם נקבע מתחם אחד לעבירת החזקת הסכין ולעבירת הסמים, כך שקשה ללמוד ממנו לעניינו.
15. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לגזר הדין שניתן בת"פ (שלום ק"ג) 56421-12-21 מדינת ישראל נ' אבוטבול ואח' (31.10.2022), שבו נערכה סקירה מקיפה של פסיקה רלוואנטית. ואולם, כפי שצוין שם, סקירת הפסיקה מלמדת כי בעבירה של החזקת סכין - שאינה מלווה בנסיבות מחמירות מיוחדות - הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הנוהג עומד, ככלל, על ענישה צופה פני עתיד.
16. מכל מקום, בשורה התחתונה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טענה ב"כ המאשימה כי נוכח עברו הפלילי יש למקם את הנאשם ברף העליון של השליש האמצעי של המתחם לו טענה, ובאופן קונקרטי להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, וכן ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, קנס כספי והתחייבות.
17. ב"כ הנאשם, מצידה, ביקשה לדחות את עתירת המאשימה להשתת עונש מאסר בפועל תוך אימוץ המלצת שירות המבחן להימנע מהטלת עונש כאמור. בטיעוניה הרחיבה הסניגורית בתיאור נסיבותיו

האישיות המורכבות של הנאשם והליך השיקום הממושך בו הוא משולב, במיוחד בשלוש השנים האחרונות. כפי טענתה, הנאשם נלחם ממש בהתמכרות רבת שנים, שהתפתחה לרקע נסיבות חיים קשות מאוד, בשל קשיי התאקלמות וקשיים כלכליים, שבין השאר הביאו לכך שהנאשם הפך לדר רחוב - על כל המשתמע מכך. ב"כ הנאשם הדגישה כי לרקע ההליך הטיפולי-שיקומי נדחתה בזמנו הבקשה להפקעת הרישיון. יתר על כן, הנאשם מצוי כיום בטיפול ובמעקב, ותקופת הרישיון הוארכה עד לחודש אוגוסט 2024. הנאשם עובד לפרנסתו כנגר, מוסר באופן שוטף בדיקות סמים נקיות ומתמיד גם בטיפול פרטני וגם בקהילה.

18. עוד הדגישה ב"כ הנאשם את התיקונים המהותיים לקולה, שנערכו בעובדות כתב האישום, ועל רקע זה הגישה פסיקה לתמיכה בעתירתה לקביעת מתחם עונש הולם שתחילתו בענישה צופה פני עתיד. בין השאר הפנתה הסניגורית לגזר הדין בת"פ (שלום רמ') 45264-05-18 **מדינת ישראל נ' עיסאוי** (12.05.2019), העוסק בסכין דומה לזו שבענייננו, שם נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה ו/או של"צ לבין שלושה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

19. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הדגיש כי מאז ביצוע העבירה "**...עברתי תהליך. אני לוקח אחריות מהנקודה הזאת. נכנסתי לטיפול ואני ממשיך בדרך**" (בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 24).

ה. קביעת מתחם העונש ההולם:

20. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

21. אשר לערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוע העבירה של החזקת סכין, מקובל על"י טיעון ב"כ המאשימה. בנוסף, דומה שכמעט אין צריך לומר כי מדובר בעבירה שפוטנציאל הנזק והפגיעה העלולים להיגרם כתוצאה מביצועה הוא עצום, פשוטו כמשמעו, ועלול חלילה להביא לפגיעות בגוף ואף בנפש.

22. עם זאת, מדובר בעבירה שקיימת שונות רבה בנסיבות ביצועה בין המקרים הרבים והמגוונים, החל מביצוע העבירה בנסיבות חמורות ומסוכנות ביותר (כגון החזקת סכין בבית מעצר או בבית סוהר) וכלה בנסיבות קלות בהרבה. בענייננו, במסגרת תיקון עובדות כתב האישום הושמטו כמעט כל הנסיבות המחמירות של ההחזקה, ועל כן כתב האישום המתוקן מתאר החזקה ברף סיכון נמוך יחסית, כאשר כל שנטען בעובדות כתב האישום המתוקן הוא כי דובר בהחזקה בקיוסק הסמוך למועדון.

23. בנסיבות אלה ולרקע מדיניות הענישה הנהוגה - כפי שהיא באה לידי ביטוי בעניין **אבוטבול הנ"ל** ובאסמכתאות הרבות המצוטטות בו - יש לקבוע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על ענישה צופה פני עתיד בצירוף ענישה נלווית (השווה גם ת"פ (שלום ת"א) 7080-01-21 **מדינת ישראל נ' נחמיאס** (15.06.2022)). אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין ענישה צופה פני עתיד בצירוף ענישה נלווית לבין שמונה חודשי מאסר בפועל.

ו. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

24. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה

תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בעניינו, בחינת מכלול נסיבות אלה מעלה תמונה מורכבת. מדובר, כאמור, בנאשם בן 40 שנים בעל עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעה בביצוע עבירת הריגה משנת 2007 שבגינה נשפט הנאשם למאסר בפועל ממושך. עם זאת, בהקשר זה יש להתייחס, ראשית לכל, לעובדה שהעבירה בוצעה בשנת 2005 ומאז כבר חלפו כבר 18 שנים, דהיינו: כמעט מחצית מחייו של הנאשם וכמעט כל חייו הבוגרים.

25. בנוסף, הנאשם שוחרר ממאסרו ברישיון בשנת 2018, כבר לפני חמש שנים, ומאז עבר הליך שיקום ארוך ומוצלח. אמת, בשנת 2020, בעת שהיה נתון ברישיון כאמור ביצע הנאשם את העבירה דנא. עם זאת, רישיונו של הנאשם לא הופקע אלא הוארך והוא שולב בהליך שיקומי קשה אך מוצלח, בפיקוח שוטף של הרשות לשיקום האסיר.

26. יוזכר בהקשר זה, כי הנאשם סבל לאורך השנים מהתמכרות קשה לאלכוהול ולסמים, אך לאחרונה הצליח לחלץ עצמו מהתמכרות זו והוא מוסר באופן שוטף בדיקות שתן נקיות. הנאשם אף השתלב בעבודה, שכר דירה בבית שמש וכיום הוא מפרנס את עצמו. בנסיבות אלה המלצת שירות המבחן להעדפת המסלול הטיפול-שיקומי - על מנת לעודד את הנאשם להמשיך ולהתמיד בדרך החדשה בה הוא פוסע - היא ראויה ובמקומה, ונכון יהיה לאמצה.

27. בנוסף, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ונטל אחריות מלאה על מעשיו ועל ביצוע העבירה, גם לפני שירות המבחן. אכן, העבירה של החזקת סכין היא עבירה חמורה ועל הנאשם להפנים-היטב את חומרתה ואת השלכותיה האפשריות. עם זאת, באיזון מכלול השיקולים נכון יהיה במקרה זה לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, תוך איזון הקלה מהותית זו בהשתתף קנס כספי מתאים.

28. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, את העבירה בה הורשע.

(ב) קנס בסך של 1,500 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.07.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזור עליו, במקום צו המבחן, עונש נוסף.

ככל שנותר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה יקוזז הפיקדון לתשלום הקנס, כאשר הנאשם יידרש לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ח סיוון תשפ"ג, 07 יוני 2023, במעמד הצדדים.